

førstaaes paa forskjellig Maade, og som jeg frygter for vilde blive fortolkede og forståede paa forskjellig Maade. Der høres Færdighed til at søie Ordene saaledes, men jeg troer dog, at det er en Færdighed, som vi ikke skulle lægge Bind paa, idet det er min Overbeviisning, at hvor den er bleven anvendt, har den ikke haadet os. Der er i disse Dage udtalt et Ord, som jeg skjænker mit fulde Bifald og ganske slutter mig til, nemlig, at Tiden ikke er til at tilhyle sine Anskuelse; den er for alvorlig dertil. Jeg vil haabe, at det ikke vil faae Anvendelse i nærværende Tilfælde, at vi her tilhyle vore Anskuelse, men at vi derimod slutte os kraftigt og stærkt sammen om det, hvorom vi ere i Overensstemmelse, og det kan jo ikke være vanskeligt, saavist som vi her Alle ere Mænd, der have et aabent Die for, og hvis Ønske og Haab er Danmarks Ære, Ret og Vel. Men jeg vil tillige ønske, at vi ikke her udtømme os i Forsøg paa at finde Udtryk, som skulle have Udsende af en Overensstemmelse, som ikke er tilstede, og som jeg troer snarere indeholde Beviis for Uoverensstemmelse. Det er mig naturligviis meget let af fuldt Hjerte at slutte mig til den første Deel af de Udtalelser, som indeholdes i dette Forslag til en Adresse. Jeg deler saa fuldt som Nogen Sorgen over Kong Frederik den Syvendes Død, og jeg kan bevidne, at den har været almindelig over hele Landet. Jeg kan ligeledes af fuldt Hjerte tiltræde den Hyldest og Fortrøstning, der er udtalt til vor nuværende Konge, Jeg kan ligeledes fuldkomment samstemme med den Tanke, der gaaer gennem den Udtalelse, som findes i næste Affnit; jeg kunde imidlertid ønske nogle Forandringer, nogle Lempelser i adskillige Udtryk, som forekomme mig temmelig stærke. Jeg maa i det Hele tilstaae, at jeg ikke er en Tilhænger af stærke Udtryk, og skjøndt det vel hedder, at man skal betale med samme Mynt, som man modtager, troer jeg dog ikke, at dette altid er rigtig, og navnlig mener jeg, at vi meget vel her kunne overlade vore Modstandere Seiren i saa Henseende. Jeg seer heller ikke rettere, end at deres Sprog egner sig bedre til en Udvikling i denne Retning end vort. Jeg er imidlertid, som sagt, enig i Hovedtanken, og Udtrykkene

have derfor ikke for mig nogen overveiende Betydning. Derimod samstemmer jeg mindre med Udtrykkene i det næste Affnit. Jeg har, ved at gjennemlæse dets første Punktum, forstået det saaledes, at det indeholder en Udtalelse af Tilfredsstillelse over, at Hans Majestæt Kongen med Kraft har tilbageviist ubespøiede ydre Angreb eller Forsøg paa at indblande sig i Anliggender, som kun vedkomme vor indre Bestyrelse. Jeg er naturligviis fuldkommen enig i, at det er en Udtalelse, som har fuld Berettigelse; men jeg har ikke kunnet see Andet, end at man, ved netop at knytte denne Tilfredsstillelse til Forfatningen af 18de November s. A., kommer til paa indirekte Maade at udtale sin Anerkjendelse af dennes indre Værd og Betydning. Jeg troer nu ikke, at Alle deri vilde være fuldkommen enige eller lige enige, hvis de i skulde være Meningen. Jeg har nu hørt paa et andet Sted og har ogsaa læst, at denne Passus skal fortolkes, saaledes at man ikke lægger nogen Vægt paa den Opfattelse, jeg sidst anførte, og ikke giver sig hen til at bedømme Indholdet eller Værdien af Loven af 18de November, men derimod kun udtaler sin Tilfredsstillelse over Hans Majestæt Kongens Holdning i denne Sag. I denne Opfattelse er jeg enig; men naar det skal være Meningen, troer jeg rigtig nok, at den anførte Sætning trænger til en Omredaktion; thi det staaer klart for mig, at, saafremt Adresseforslaget i dets nærværende Form bliver vedtaget, vilde de Fleste i denne Passus see er Anerkjendelse af Forfatningen af 18de November forrige Aar og af dens Værd, og dette er jo dog ikke Meningen efter den Forklaring, som jeg har hørt. Den næste Sætning har jeg forstået saaledes, som om den sagde, at det havde været den høifalige Konges Bestræbelse fornemmelig og ene at sikke det danske Rige en af Fremmede uafhængig Stilling, uden at der deri er taget Hensyn til, at hans Bestræbelse tillige gik ud paa at sammenholde Monarkiet i dets Heelhed. Jeg troer, at den kan forståes saaledes; idetmindste har en kompetent Autoritet udtalt at have forstået den saaledes og tillige erklæret, at, forudsat at det var Meningen, var Udtalelsen feil. Jeg har vel hørt en Forklaring deraf, som for mig er tilfredsstillende, den nem-